

Església Parroquial de Sant Llorenç Savall

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça Major
Emplaçament: Nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.67863
Longitud: 2.0579
UTM Est (X): 421586
UTM Nord (Y): 4614525

Classificació

Número de fitxa: 08223 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XX
Any: 1957
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa: Laura de Castellet i Ramon
Data de registre de la fitxa: dc., 11/06/2008 - 02:00

Descripció

L'església de Sant Llorenç ha estat molt remodelada al llarg dels segles; la base dels murs i alguns elements esparsos es podrien datar a l'època medieval, i l'alçat dels murs correspondria a l'època moderna. L'any 1887 s'hi feren reformes importants, i durant la guerra del 1936-39 fou tan malmesa que gairebé es reféu totalment als anys 40-50 (un medalló esgrafià a la façana data de 1957, tot i que les obres més importants es van dur a terme l'any 1945). L'actual edifici es caracteritza per una àmplia façana amb esgrafiats i un petit porxo damunt el portal d'entrada, i un singular cimbori de ceràmica vitriada al costat del campanar llarg i dret (amb una torreta o "cumani", imitant els antics comunidors) que caracteritzen la silueta del poble. Un dels vitralls de l'església és atribuït a Puig i Cadafalch. D'entre els elements arquitectònics més antics destaca una petita porta a la façana de migdia semblant a les portes romàniques de la capella del Dalmau o de Sant Llorenç del Munt; fins a les profundes reformes del segle XIX l'entrada al temple es feia per la façana sud, però possiblement aquesta fos una portella més petita.

Observacions:

Les campanes del campanar foren batejades amb els noms de Joana i Sebastiana, i encara es coneixen els tocs del sometent.

Història

La primera notícia d'una església de Sant Llorenç a la vall, diferenciant-se de la del Munt, és de l'any 1010. Un altre document de 1050 n'esmenta el cementiri, i pel 1087 s'anomena parròquia. Fins al segle XIII els territoris es van definint, amb l'aparició de la parròquia de Vallcàrcara, per exemple, i s'estableix un nucli habitat al voltant de l'església. La dependència de Sant Llorenç del Munt, tan present a l'edat mitjana, disminueix amb l'abandó del monestir al segle XV. A l'època moderna consten donacions d'altars i altres moviments que poden pressuposar canvis arquitectònics, però els grans canvis vindrien al segle XIX de la mà de mossèn Josep Miró, qui emprengué importants obres a l'església i també obres civils (com el pont de la Vila) i apostòliques. El 22 de juliol del 1936 membres de la FAI de Rubí i alguns llorençans entraren a l'església, la saquejaren i van estellar i cremar a la plaça l'orgue, l'altar i algunes imatges. Els arxius i les peces de valor es van salvaguardar amagant-los en diverses cases del poble, i mesos després es van fondre les campanes per a fer armament. L'edifici actual és força reformat als anys 40 i 50.

Bibliografia

AA.DD. (1991): Catalunya Romànica: El Vallès Occidental / El Vallès Oriental. Vol. XVIII. Barcelona, Enciclopèdia Catalana. AA.DD (2004) Lacera, Butlletí del Cercle d'Estudis Històrics de Sant Llorenç Savall. núm. 2 (El tresor de la parròquia, febrer 2004), Sant Llorenç Savall, edició de l'entitat. AA.DD (2004) Lacera, Butlletí del Cercle d'Estudis Històrics de Sant Llorenç Savall. núm. 3 (La Guerra Civil, agost 2004), Sant Llorenç Savall, edició de l'entitat. CASALS, Miquel; VICENS, Albert (2004) El vessant desconegut de Sant Llorenç del Munt. La capçalera del Ripoll: Sant Llorenç Savall. Sant Vicenç de Castellet, Ed. Farell.

